

ת"פ 11460/10/15 - מדינת ישראל נגד מ פ

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 11460-10-15 מדינת ישראל נ' פ

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוליה מינביץ' תביעות לכיש
נגד
הנאשם מ פ ע"י ב"כ עו"ד חופית אדרי

גזר דין

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בניגוד להוראות סעיף 380 + 382 (ג) לחוק העונשין תשל"ז 1977.
2. כעולה מכתב האישום המתוקן, ביום 7.10.15 תקף הנאשם את אשתו בכך שאחז בה, משך אותה למדרגות, וחבט בה במכות אגרופ בפנים ובראש. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש בדמות נפיחות סביב העין ובמצח ושריטות בצוואר.

טענות הצדדים

3. התביעה עתרה לגזור על הנאשם מאסר בפועל. מדובר בתקיפה חמורה של בת זוג על רקע צריכת אלכוהול. הנאשם איננו מגלה כל מודעות לבעיית האלכוהול, לא לוקח אחריות ומסרב להליך טיפולי. שירות המבחן העריך סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית. נטען למתחם ענישה שבין חודשים ספורים, שניתן לשאת בעבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, כאשר לנוכח התסקיר השלישי, הענישה צריכה להיות באמצע המתחם האמור. המאשימה הגישה את גזר הדין בת"פ (של' רמלה) 32056-01-14, בו נגזרו בנסיבות דומות חמישה חודשי עבודות שירות, ואת גזר הדין בת"פ (של' י-ם) 23264-07-13, בו נגזרו בנסיבות דומות שבעה חודשי מאסר בפועל.
4. הסניגוריה ביקשה להקל עם הנאשם. מדובר בצעיר ללא עבר פלילי שעלה מאתיופיה בגיל 19. יש לבחון את התייחסותו למתלוננת ולעבירה על רקע תרבותי זה. הנאשם מסייע למתלוננת ולילדיה, ואין כל תימוכין לטענת המתלוננת כי הוא סובל מבעיית אלכוהול. הסניגוריה טענה, כי ההתרשמות השלילית של שירות המבחן, מקורה בחוסר הבנה ובקשיי תקשורת, שכן בבית המשפט הביע הנאשם חרטה כנה על פגיעתו במתלוננת. לנאשם משפחה נורמטיבית ואחים אשר מסייעים לו לעלות על הדרך הנכונה. הנאשם היה עצור כשלושה שבועות, ומאז הוא נמצא בתנאים מגבילים כבר תשעה חודשים. המתלוננת איננה חוששת מהנאשם. בנסיבות אלה, עתרה הסניגוריה לענישה בדרך של עבודות שירות ולא במאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח, ענישה שתאפשר לנאשם לשוב לאורך חיים נורמטיבי.

5. הנאשם עצמו, טען כי הוא מצטער ומבקש סליחה מהמתלוננת.

מתחם העונש ההולם

6. עבירות של אלימות במשפחה הן עבירות חמורות. לא בכדי קבע המחוקק כפל עונש לעבירות אלה. הערך החברתי המוגן בכל עבירות אלימות, הוא שמירה על הביטחון האישי ושלמות גופו של אדם. כאשר מדובר בפגיעה בתוך המשפחה, מדובר בפגיעה מוחשית וחמורה יותר מאלימות אחרת. מידת הפגיעה בערך המוגן היא מידה בינונית. מדובר בנאשם שמשך את המתלוננת ואז חבט בה בעוצמה באגרופו בפניה ובראשה.

7. הפסיקה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה היא פסיקה מחמירה. עיון חטוף בפסיקת בית המשפט העליון מן העת האחרונה בעבירות דומות, מלמד על אישור ענישה מחמירה ומתחמים דומים לזה לו טענה התביעה: בעניין רע"פ 5431/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (24/08/2015), קבע בית המשפט העליון כי ראוי להחמיר בעבירות של אלימות במשפחה. מעשים אלה, גורמים למתלוננת לפגיעות פיזיות ונפשיות כאחת. נקבע כי עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה, ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח. למעשה אושר מתחם הענישה שבין עבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל (ור' גם: רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (20/01/2015)). בעניין רע"פ 361/16 **ב"ע נ' מדינת ישראל**, (16/03/2016), אף שלא היתה התייחסות קונקרטית למתחם הענישה ההולם, בעבירה דומה לא נשלל מתחם שבין חודשים ספורים ל-18 חד' מאסר. בעניין רע"פ 8833/15 **י.א. נ' מדינת ישראל**, (23/12/2015), אושר מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לשנה מאסר בפועל, אם כי מדובר היה בכמה אירועי אלימות כלפי בת זוג.

8. בענייננו, כאמור לעיל מדובר במידת פגיעה בינונית בערך המוגן, ע"י משיכת המתלוננת ומכות אגרוף בפניה ובראשה. מכל האמור לעיל עולה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה החמורה שביצע הנאשם עומד על בין ענישה בדרך של מאסר לשבועות ספורים, שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

גזירת הדין בתוך המתחם

9. בהעדר שיקולי שיקום, אין עילה לחרוג ממתחם הענישה ההולם, ויש לגזור את דינו של הנאשם בתוך המתחם שנקבע, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

10. לזכותו של הנאשם, הוא נעדר כל עבר פלילי.

11. **התסקיר** תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם איננו חיובי. הנאשם בן 33 עלה מאתיופיה בשנת 2002. הנאשם הודה כי דחף את המתלוננת במדרגות בלהט הויכוח, אולם לא מעבר לכך. בעת הדיון בטיעונים לעונש, שבתי ושאלתי את הנאשם, והוא ציין כי הוא עומד על הודייתו וכי שירות המבחן לא הבינו

כדבעי. המתלוננת תיארה התנהגות חשדנית וקנאית מצידו של הנאשם כלפיה. לדבריה התקיפה ארעה על רקע שתיית אלכוהול וחשדותיו כלפיה. שירות המבחן הדגיש כי הנאשם נטה לצמצם בגילוי אמפטיה למתלוננת, שלל בעיה של שימוש באלכוהול, למרות שאפילו במפגש עם קצינת המבחן נדף ממנו ריח חזק של אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לבחון את הפסול שבהתנהגותו, והדבר מצביע על "סיכון גבוה להישנות עבירות דומות בעתיד". הנאשם שלל כל צורך בטיפול, ולכן נמנע התסקיר מכל המלצה טיפולית.

12. **שיקולי גזירת הדין** כאשר אני נדרש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה ההולם, ניתן להביא בחשבון לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי, כי מדובר במקרה יחיד, כי כתב האישום תוקן והנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. גם בדיון בפניי הביע הנאשם חרטה וביקש סליחה מהמתלוננת. לחובתו, יש להביא בחשבון את חומרת העבירה, הכוללת פגיעה קשה במתלוננת, בת זוגו, ואת העובדה שהנאשם לא מגלה תובנה לבעיותיו, לא מגלה אמפטיה למתלוננת, ושירות המבחן סבור כי מדובר ברמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עבריינית.

13. כאשר מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, למרות חומרת העבירה והתסקיר השלילי, נראה לי כי ראוי לתת לנאשם הזדמנות ע"י הטלת ענישה שניתן לרצות בעבודות שירות, אם כי לתקופה המירבית, וללא ניכוי תקופת המעצר, מתוך תקווה שהנאשם למד את הלקח וכי המאסרים המותנים ירתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

14. אשר על כן, לאחר שאני מביא בחשבון את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל, אותם ישא הנאשם בעבודות שירות, ע"פ חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במועצה הדתית בטירת כרמל. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 9.10.16, במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה. הנאשם מוזהר כי אם יפר את הנחיות הממונה או המפקח עליו, ניתן יהיה להמיר את עבודות השירות בריצוי מאסר בפועל ממש מאחורי סורג ובריח.

ב. עשרה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז 1977, שלא יעבור כל עבירות אלימות שהיא פשע.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז 1977, שלא יעבור כל עבירות אלימות שהיא עוון ואיננה פשע, או עבירת איומים.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לתקופה של שנתיים מהיום. אם לא תחתם ההתחייבות בתוך 10 ימים, ייאסר הנאשם לשלושה ימים.

15. העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ו, 12 ספטמבר 2016 במעמד הצדדים.